

Črtomir v primežu zgodovine in čustev

Črtomir je glavna oseba Krsta pri Savici in v zgodbi, v kateri je venomer prisoten, močno spreminja svoj značaj in odnos do pokristjanjevanja.

Glavni junak, zaljubljen v Bogomilo, na začetku deluje zero hrabro, neustrašno. Pred bojem z odzivom svojih mož pokaže, da je tudi izredno vpliven. To je zanimivo tudi zato, ker je v izredno majhni vojski, ki se upira kristjanom, najmlajši med vsemi. Pri svojem govoru izbira prave besede, ki vojakom ne dopustijo druge možnosti, kot boj. Njegovo ime opravičuje njegov značaj na začetku, saj sovraži oziroma črti mir. To je izredno zato, ker se v celi Karantaniji upira samo še on.

Njegovo razmišljanje o veri se mi zdi pravilno, saj se upira miselnosti večine in se noče podjarmiti. V Uvodu nam torej da vedeti, da bo za pogansko vero tudi umrl. S tako filozofijo spominja na današnje manjše oz. manj vplivne države, ki se nočejo podrediti svetovnim velesilam. Tako izpade kot narodni heroj.

Z dejanjem, ko zbeži iz boja, pa verjetno razočara marsikaterega bralca. Iz hrabrega in neustrašnega heroja se spremeni v boječega možaka, ki ima, nasprotno kor prej, rajši življenje kakor pa čisto smrt. Z razmišljanjem ob Bohinjskem jezeru pokaže, da ga močno peče vest zaradi umrlih vojakov, po mojem mnenju pa bi s samomorom popolnoma očistil svoje dejanje. Črtomir se seveda ne ubije in s tem pokaže svojo neizmerno ljubezen in iskrenost do Bogomile. Verjetno se je sredi boja odločil, da je rajši kristjan in živi skupaj z Bogomilo, kakor pa, da je pogan in beži celo življenje. Verjetno se je njegov psihični boj vlekel že med spopadi in v naglici se je odločil za pobeg. Morda mu zaradi tega ne gre zameriti, saj svoje odločitve ne more popraviti.

Tako v zgodbi hipoma spremeni svoje patriotsko mišljenje in nemočen odkoraka iz majhne skupine herojev v skupino večine.

Črtomirjev značaj tako ni zanimiv le zato, ker se popolnoma spremeni, ampak ker je to v današnjih časih pri ljudeh nekaj čisto naravnega.